

ALKMAARSCHE COURANT

WOENSDAG 7 JANUARI 2026

Noordhollands Dagblad

Dirk Kortbeek neemt een hap uit De Letterbak met een graafmachine. Het gebouw gaat plat. Het is het einde van dat gebouw, beschermheer Kortbeek zwaait ook af

Letterbak gaat plat

→ REGIO 2-3

FOTO ERNA FAUST

BRANDSTICHTING

Tiener gaat in hoger beroep

De jongste van de twee veroordeelde tieners voor de Alkmaarse **serie** brandstichtingen op 16 augustus 2024 gaat in hoger beroep.

→ REGIO 1

De erfenis van tante

**60^{IN}
 SECONDEN**

Een stapeltje vergeelde boekjes ligt op tafel bij mijn vriendin. Bovenop het paddenstoelenalbum van Jac. P. Thijsse. Daaronder een zangbundel. „Van m'n tante”, zegt ze.

Verdere uitleg heb ik niet nodig. Toen wij in september samen duizend kilometer van Zeeuws-Vlaanderen naar noordoost-Groningen fietsten, werd zij gebeld dat het slecht ging met haar tante. Ergens in Brabant staken we een kaarsje voor haar op. Een paar dagen later was ze overleden.

En nu is er dus een klein stapeltje tastbare herinneringen. Het is te overzien. Bij een andere vriendin is het huis zo'n beetje dichtgeslibd met erfstukken. Haar vader, een oud-leraar Nederlands, liet het complete oeuvre van Simon Vestdijk na. Er moest een extra boekenkast voor komen, want Vestdijk schreef iets van tweehonderd romans.

„Ben je ooit van plan die te gaan lezen?”, vroeg ik haar. Is ze niet. Ook de schoolkranten die haar vader een halve eeuw had bewaard, liggen nu bij haar stof te vangen. Weggooien is een brug te ver. Ze zegt: „Het is een tijdsbeeld.” Dat is zeker zo, besef ik als ik door het paddenstoelenboek van Jac. P. Thijsse blader. De plaatjes die mensen spaarden bij een rol koekjes van Verkade, en die ze zorgvuldig in het juiste vakje plakten. Het zal de allereerste succesvolle spaaractie zijn geweest.

Ook de zangbundel 'Kun je nog zingen, zing dan mee' is beslist een tijdsbeeld. De tijd waarin we trots waren op onze zeehelden ('Piet Hein zijn naam is klein) en naar buiten gingen (de padden op, de lanen in) om te genieten van de natuur in ons mooie land. Het Kamper Mannenkoor heeft zulke liederen nog op het repertoire ontdekken we op YouTube. 'Ik heb u lief mijn Nederland, ik heb u lief mijn Nee-hee-derland', zingen de mannen. We haken aan en ik hoor mezelf zeggen: 'Nooit weggooien dit.'

Connie Vertegaal
 connie.vertegaal@mediahuis.nl

Let extra op in Bergen en Heiloo: strooizout is even op

Bergen/Heiloo ■ In de gemeenten Bergen en Heiloo wordt dinsdag en mogelijk ook woensdag een stuk minder gestrooid. De oorzaak is eenvoudig: het strooizout is op. Dat melden de gemeenten, die samenwerken met de gladheidsbestrijding, in een persbericht. „Helaas kunnen we vanwege het uitblijven van leveringen strooizout op dit moment alleen de hoofdroutes strooien. We doen ons best om ook de fietspaden sneeuwvrij te houden door deze te borstelen. Wees voorzichtig en houd er rekening mee dat wegen en fietspaden gladder zijn dan normaal.

maail. We reserveren in de aanloop naar de winter jaarlijks 120 ton zout”, schrijven de gemeenten. „Omdat er nu langdurig gestrooid wordt in het hele land en er na de vorstperiode ook nog sneeuw is gevallen, krijgen de leveringen naar Rijkswaterstaat voorrang. We moeten daardoor als gemeente langer wachten op de levering van zout.” De prioriteit ligt in Heiloo en Bergen bij het sneeuwvrij houden en preventief strooien van de hoofdroutes, wijkontsluitingswegen en fietspaden. Ze verwachten dat er woensdag of donderdag zout geleverd wordt.

INTERVIEW Beschermheer Dirk Kortbeek neemt afscheid

Letterbak plat, de mammoet zwaait af

Dirk Kortbeek neemt een hap uit De Letterbak met een graafmachine. De Letterbak op bedrijventerrein Oudorp gaat plat. Het is het einde van dat gebouw, beschermheer Kortbeek zwaait ook af. In oktober is hij 67 en gaat hij met pensioen. Alsof het stond geschreven: het pand weg, Kortbeek zwaait af. „Dat voelt wel goed: ik stop. Het gebouw stopt ook.”

Dominic Schijven
 dominic.schijven@mediahuis.nl

Alkmaar ■ Hij was jarenlang hét gezicht van De Letterbak - eerst het krantengebouw en de laatste jaren een bedrijfsverzamelgebouw. Bezoekers, werknemers, ondernemers, wie het gebouw bezocht, zag Kortbeek als eerst.

Die zagen een titaan achter de balie. Vaak in groen vestje en met stropdas. Hij maakte een onuitwisbare indruk. „Dat komt door mijn formaat”, zegt de man zelf. „Dat onthoud je wel. Doe ik mezelf daarmee tekort? Misschien. Maar ik heb ook wel gehoord: jij komt nergens ongezien binnen.”

Hij was jaren de grote pandbaas, bijna 40 jaar lang. Op het eind beheerde hij De Letterbak voor de gemeente, daarvoor voor de krant. Alle pandzaken gingen via hem. Hij was het aanspreekpunt. Hij zorgde voor de panden alsof het zijn kinderen waren. „Het zit in mijn bloed”, zegt hij. Hij komt uit een familie met onder meer een huisarts en verpleger.

Nu neemt hij afscheid van het gebouw waar hij zo lang aan verbonden was. Het gebouw maakt plaats voor appartementen. „Mijn

gevoel erbij? Het is jammer, maar het is nodig. Verdrietig? Nee hoor, veel meer nieuwsgierig naar wat er komt.”

Daar verdriet was er eerder. Toen Alkmaar het gebouw van de krant kocht in 2016. „Een koop om te slopen”, besefte hij toen. Dat deed pijn. En wat betekende het voor hem, vroeg hij zich af. „Word ik meeverkocht? Bij de krant was er geen plek meer voor mij. Die vond mij te eigenwijs. Was ik ook.”

Alkmaar kocht Kortbeek ook. Zo bleef hij op de plek waar hij al jaren zat.

Gewicht

Al sinds 1988 zorgt hij voor het gebouw. Kortbeek wilde eerst aan de slag als stagiaire bij een schoonmaakbedrijf. Dat bedrijf wilde hem niet. „Ze vonden mij niet representatief. Ze vonden mij te dik. Ik had ze zelf al gewaarschuwd: ik ben buitensporig groot. Ik was bijna 200 kilogram. 1,92 meter groot. Ik vond het niet fatsoenlijk van het bedrijf. Ik werd niet eens uitgenodigd. Ze hebben me nooit gezien.”

De krant wilde hem wel. „Die zochten iemand met overgewicht om de kantine te reorganiseren. Ik zei dat ik iemand met overgewicht en overgewicht ben.” Al snel ontwierp hij blauwdrukken voor verschillen-

COLOFON Noordhollands Dagblad

Hoofredacteur:
 Corine de Vries, Kelly van Hal (adjunct)
 en Coen Polack (adjunct)

Secretariaat:
 redactiesecretariaat@mediahuis.nl

Hoofdkantoor:
 Mediahuis Nederland B.V.
 Basisweg 30, 1043 AP Amsterdam
 088-8242222.

Adverteren:
 samenwerken@mediahuis.nl
Familieberichten:
 familieberichten@mediahuis.nl
Rubrieksadvertenties:
 speurders.nl

Rechtenvoorbehoud:
 Alle rechten t.a.v. deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden en berusten bij Mediahuis Nederland B.V. Op het gebruik van deze uitgave is het bepaalde in de algemene gebruiksvoorwaarden van Mediahuis Nederland van toepassing: mediahuis.nl/gebruiksvoorwaarden.

Redactiechef:
 Hedzer Faber

Regiokantoor:
 Gedempte Nieuwesloot 72, 1811 KT Alkmaar
 Tel. 072-5184000 of redactie.ac@nhd.nl

Krant niet ontvangen? Geef dit direct door via my.mediahuis.nl. Hier regelt u ook een adreswijziging of een wijziging in uw gegevens of abonnement. Of bel **Klantenservice:** 088-824.1111. U kunt ons ook een **WhatsAppbericht** sturen via 072-5184020. U kunt dit nummer niet bellen. Tip: sla dit nummer eerst op en open dan whatsapp op uw mobiele telefoon.

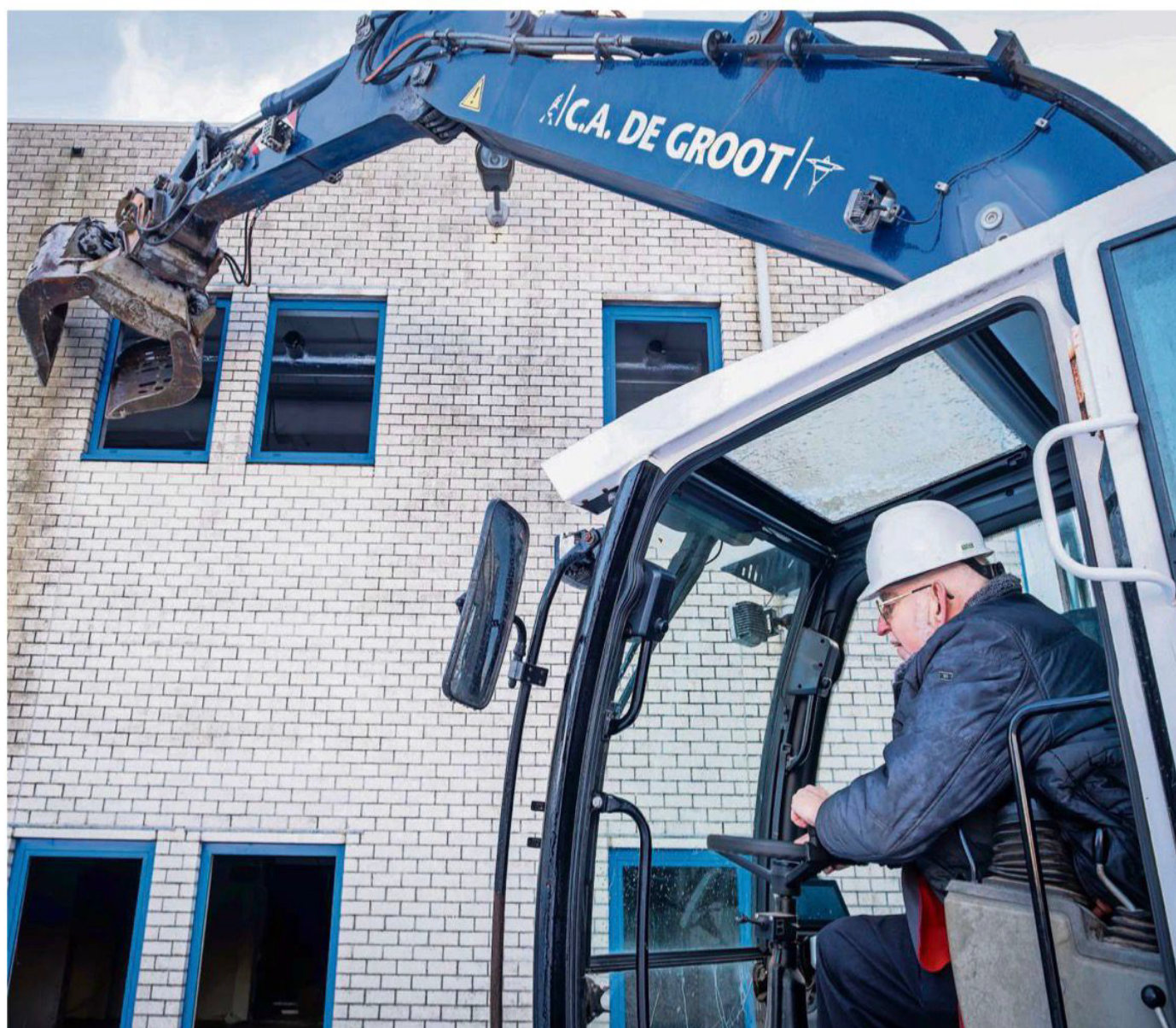
Online:
 Website: nhd.nl,
 Twitter: @nhdagblad of op Facebook:
[facebook.com/alkmaarschecourant](https://www.facebook.com/alkmaarschecourant)

Raad voor de Journalistiek:
 Noordhollands Dagblad volgt de leidraad van de Raad voor de Journalistiek. Ga naar: rvd.nl

© 2026 Mediahuis Nederland B.V.

De voormalige drukkerij van het Noordhollands Dagblad wordt gesloopt.

Dirk Kortbeek geeft de aanzet tot de sloop van De Letterbak.

FOTO'S ERNA FAUST

de afdelingen en werd het man-sje-van-alles. Hij kreeg dertien panden onder zijn hoede. Later zou dat nog oplopen. Hij was bin-nen.

Kortbeeks grootte is vaak onder-werp van gesprek geweest, weet hij. „Ze noemden mij de mam-moet. Vanwege mijn formaat en mijn flaporen. Ik dacht: prima, als mensen van me schrikken.”

Al van jongs af aan is dat zo. „Ik was als kind al zwaar. Ik had flap-oren, witte vlekken, mijn voeten stonden naar buiten. Ik werd er-mee gepest. Ik ben door de jaren heen veel bedield. Het zij zo. Je geeft het een plek. Ik liet me niet zomaar klein krijgen. Ik was groot en sterk.”

Verdriet

Het werd pas echt een last toen zijn moeder overleed aan het begin van deze eeuw. „Ik had toen erg veel verdriet. Ik ben toen in een jaar tijd tien kilo aangekomen. Ik woog toen 202 kilo. Het ging niet goed met me.”

Hij gooide het roer om. „Ik stop-te met cola drinken. Ik dronk 4,5 liter op een dag. Dat is ook wel veel, ja. Maar toen kreeg ik suiker-ziekte. Daar ben ik nog kwaad om: ik stopte ineens, later zeiden de artsen dat ik had moeten afbou-wen. Wie is er nu de dokter?”

Hij zette door. Hij at minder en bewoog meer met hulp van een fysiotherapeut. „Ik was toen 100 kilo kwijt. Nu weeg ik 108 kilo.”

Als beloning kreeg hij een buik-wandcorrectie. Dat was nodig, want door het plotselinge afvallen hingen de rollen huid over zijn middel heen. „Normaal moet je dan onder de 100 kilo duiken, maar ze waren zo onder de indruk dat ik de ingreep kreeg. Het vraagt ook veel wilskracht.”

„Ik voelde me toen veel beter. Ik kon veel meer. Ik had meer uithou-dingsvermogen. Ik kon opeens mijn eigen schoenveters strikken, zonder dat ik er een trucje voor moest bedenken.”

Hart

De wereld kent weinig genade. Sinds een jaar of drie werkt zijn hart nog maar op kwart kracht. Die pompt op 25 procent van zijn ver-mogen. „Het is goed mogelijk dat dat door mijn overgewicht komt. Het betekent dat ik 's ochtends al moe wakker word. Maar het gaat, ik moet gewoon alles plannen. Als ik naar de Hans Anders voor een bril moet, bekijk ik van tevoren waar de bankjes onderweg zijn om daar uit te rusten.”

Kortbeek is alleenstaand. Hij wijt dat aan zijn formaat. „Ze zien mij als de lieve vriend of broer. Ik ben

„
Ik stopte met
cola drinken. Ik
dronk 4,5 liter
op een dag

niet de hunk. Ik ben lelijk. Of dat een aanname is? Ik merk het ge-woon. Als ik bijvoorbeeld bij een sollicitatiegesprek ergens naar binnenliep hielden mensen hun adem in. Ik hoorde later dat ik als medisch risico werd gezien: 'je bent wel heel kolossaal'.”

„Tuurlijk doet dat pijn. Maar er zijn ook andere dingen: ik ben blij met een hele grote groep vrienden. Daar zit geen geliefde bij. Het zij zo.”

In de laatste dagen van zijn car-rière was hij beheerder van De

Letterbak namens de gemeente Alkmaar. De gemeente nam Kort-beek mee met de koop van het pand. Hij was even beheerder van De Letterbak én De Drukkerij - een culturele broedplaats, de voormali-ge drukkerij. Maar de huurders van De Drukkerij wilden Kortbeek niet meer. „Ik was te streng. Op alles: het moest schoon zijn, ze mochten niets kapotmaken. Ja, we botsten behoorlijk.”

Bakkertje

De Drukkerij blijft overeind in het nieuwe Overdie tussen alle flatge-bouwen. Voor de Letterbak zat dat er niet in. De voorkant van het gebouw is een gatenkaas, zegt Kortbeek. Die gaat terecht plat. De rest van het gebouw had hij wel liever bewaard. Bouw daar boven-op, stelt hij. „Gebruik die ruimte voor iets als een bakkertje. Niets lekkerder dan een bakkertje in je appartementencomplex. Dat had ik ook in mijn studententijd.”

In oktober wacht het pensioen. „En dan? Daar moet ik over naden-ken. Ik val niet in een zwart gat hoor. Ik ben altijd bezig. Geweldig. Ik ben bestuurder, de kans is groot dat je mij bij verenigingen gaat tegenkomen. En anders geniet Ik heb een prachtig uitzicht in Oter-leek. En zet ik wat klassieke mu-ziek op en lees ik wat.”